

'Bloedlijn' door Corine Hartman

Corine Hartman (1964) begon in 2013 met *Bloedlijn* een spannende psychologische thrillerserie. Voor dit boek was zij genomineerd voor de Gouden Strop en won zij een Crimezone Award. Dit eerste deel van de serie laat ons kennis maken met rechercheur Jessica Haider.

Rechercheur Jessica Haider is haar zoon verloren bij een ernstig misdrijf. Na een half jaar verlof gaat ze weer aan het werk. Haar zaak betreft een zelfmoord van een zestienjarig meisje uit een kwekersgezin. Vanaf het begin heeft Haider grote twijfels over de vermeende zelfmoord van het meisje en behandelt ze de zaak als een moordonderzoek. Naast de moordzaak is er in *Bloedlijn* een andere dominante verhaallijn, namelijk rondom Haider als persoon en dan vooral haar gevecht met het verdriet en de boosheid rond het overlijden van haar zoon. De man die haar zoon vermoordde is nog steeds op vrije voeten en ze is vastbesloten om hem te vinden.

Hoofdpersoon Jessica Haider blijkt zich, ondanks haar beroep, niet al te strikt aan de wet te houden. Ik kreeg hier een dubbel gevoel bij, want de keuzes die ze maakt zijn in haar situatie weliswaar begrijpelijk, maar ze zijn moeilijk te rijmen met haar functie als wetsdienaar.

Echter, het verhaal staat als een huis, *Bloedlijn* is een echte *pageturner*. Het boek komt razendsnel op gang: al na een tiental bladzijdes ontstaat er een spanningsboog door de zaak met het zestienjarige meisje dat zelfmoord pleegde en doordat je nieuwsgierig raakt naar wie rechercheur Jessica Haider precies is, en dan vooral naar wat er in haar verleden is gebeurd. Hierna kon ik het boek dan ook moeilijk weg leggen. Ik wilde weten hoe de zaak zou gaan aflopen, een eigenschap

die een thriller mijns inziens altijd moet hebben.

Het verhaal kent een paar onverwachte plotwendingen, waardoor de spanning niet weg ebt. Zo blijft het boek verrassen tot aan de laatste bladzijden. De karakters worden goed uitgediept en Corine Hartman geeft beeldende beschrijvingen, waardoor de personages en het verhaal echt tot leven komen.

Hoofdpersoon Jessica Haider wordt op zowel de voor- als achterflap van het boek aangeduid als de Nederlandse *Dexter*. Ik heb de *Dexter*-boeken van Jeff Lindsay niet gelezen, maar wel de tv-serie gezien die daarop gebaseerd is. Hoewel ik het, toen ik het begon te kijken, spannend vond, werd het mij na enige tijd wat ongeloofwaardig. Dit gevoel kreeg ik soms ook tijdens het lezen van *Bloedlijn*. Dat is naar mijn mening dan ook de moeilijkheid van een dergelijke serie: de geloofwaardigheid zien te behouden.

Uitgeverij Karakter, 2013
Pagina's 281
ISBN: 978 9045 201 504

Recensie door Linda Poell, januari 2015

'Troostkind' door Loes den Hollander

Het gezin Van Velzen – moeder Astrid, vader Charles, zoon Bjorn en dochter Jolien – worstelt met het verlies van Meike, het jongste gezinslid. Meike is een aantal jaren eerder overleden als gevolg van een ongeluk. Zij werd door een auto geschept toen zij aan het fietsen was met haar grote broer Bjorn. Met name Astrid lukt het niet dit verlies achter zich te laten en haar leven opnieuw op te pakken. Deze worsteling zet het huwelijk van Astrid en Charles onder grote druk. Ook Bjorn heeft een negatieve invloed op de sfeer in het gezin. Enerzijds door zijn gedrag op zich, anderzijds door de verschillende manieren waarop zijn ouders hierop reageren. Als Astrid vermoedens krijgt van betrokkenheid van Bjorn bij een aantal misdaden en hier vervolgens ook steeds meer bewijzen voor vindt, komt zij in een onmogelijke situatie terecht. Bjorn weet zijn moeder op een bepaald moment te doen overgaan tot actie, wat zorgt voor een onverwachte plot.

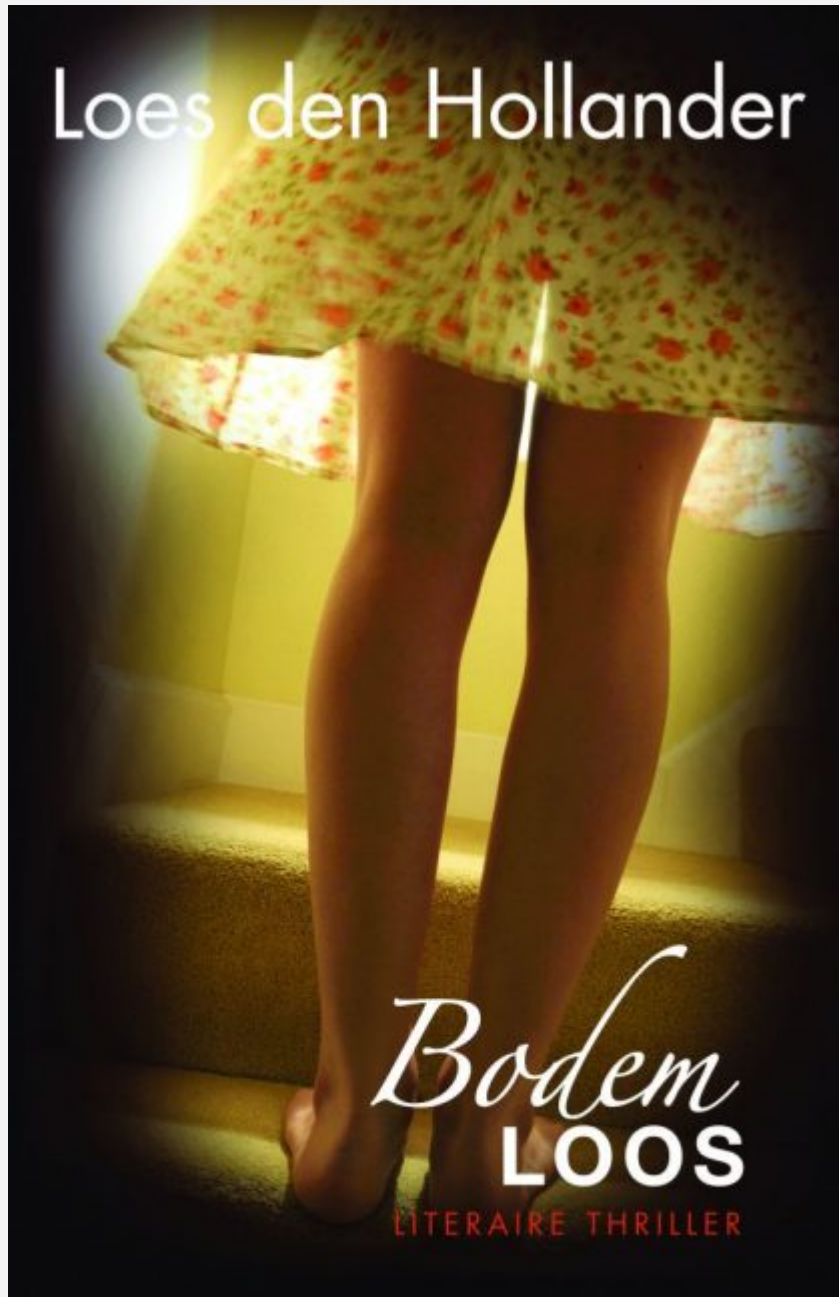
Loes den Hollander, geboren in 1948 te Nijmegen, begon haar schrijfcariëre toen zij in 2001 een Libelle verhalenwedstrijd won. Ze begon in eerste instantie met poëzie, columns en verhalen. In 2006 nam zij ontslag als directeur van een gezondheidszorginstelling en in datzelfde jaar debuteerde zij met haar eerste literaire thriller *Vrijdag*. Sinds 2006 heeft zij al 22 gepubliceerde titels op haar naam staan, waarvan *Troostkind* de 18e is (http://nl.wikipedia.org/wiki/Loes_den_Hollander; <http://www.loesdenhollander.nl/>).

Troostkind beslaat verschillende interessante thema's en onderwerpen. Enerzijds gaat het over de enorme impact die het verlies van een kind op een familie kan hebben. Anderzijds gaat het over hoe beschermend de onvoorwaardelijke liefde van een moeder voor haar kind is en hoe een kind daar misbruik van kan maken. Als bonus geeft het boek een kijkje in het hoofd van een verstoten en voormalig Jehova's getuige.

Loes den Hollander heeft met *Troostkind* een ijzersterke thriller geschreven. Allereerst vanwege de hiervoor genoemde interessante thema's en verhaallijn. De schrijfstijl maakt daarnaast dat je als een speer door het boek heen vliegt en wordt geprikkeld verder te lezen. Dit komt mede door de korte hoofdstukken, waardoor je gemakkelijk nog even een stukje verder leest.

Uitgeverij Karakter, 2012
Pagina's 352

'Bodemloos' door Loes den Hollander

Het lijkt wel een gemiddelde Nederlandse familie: gescheiden ouders, weinig contact met elkaar, de kinderen hebben helemaal geen contact met hun vader en niemand is geïnteresseerd in de psychisch niet-gezonde moeder. Je krijgt als lezer geen sympathie voor de volwassen kinderen, die alleen maar met zichzelf bezig zijn, ook in een kritieke situatie. Wanneer hun moeder in het ziekenhuis belandt, maakt niemand zich druk om haar. Hoe is het mogelijk?

Elke familie kent zijn eigen geheimen en duistere kanten. Maar de auteur heeft er voor gezorgd, dat er in dit geval meer vreselijke dingen bij elkaar komen dan je ooit kan bedenken. Seksueel kindermisbruik, een vader die een monster blijkt te zijn, een moeder, die dat toelaat en niet erg vindt. En alles zonder schuldgevoel van de betrokkenen. Komen de mishandelde kinderen er nog boven op of blijven ze hun hele leven bang en het gevoel hebben bedreigd te worden? Kan je als kind zoiets begrijpen en vergeten of houd je alleen maar haat en pijn aan over? Er spelen in het verhaal zoveel dramatische gebeurtenissen, dat je als lezer niet wilt geloven dat het waar zou kunnen zijn.

Gebrek aan geld en totale afwezigheid van morele principes dwingt mensen tot afschuwelijke dingen. Dat kan van alles zijn, verraad, leugen, chantage, bedrog en ook moord. Als vader Niels na lange tijd weer in beeld komt, is iedereen op z'n hoede. Hij is jaren geleden verdwenen uit het leven van zijn vrouw en de kinderen. Zoon Tjeerd en dochter Lizzie willen dat het liefst zo houden, maar hij is er weer en vormt weer een bedreiging. Tante Mies heeft ook alleen maar afkeer van hem. De

verandering t.o.v. vroeger is wel dat Lizzie en Tjeerd geen kinderen meer zijn.

Alle pogingen van vader Niels om aan geld te komen na de dood van moeder Hella lijken te mislukken, totdat de laatste kaart boven tafel komt. En dat pakt heel anders uit dan wordt verwacht. We zijn getuige van een zieke onthulling van alle geheimen van het verleden. Als de geheimen zijn onthuld, blijken ze onverwachts als troost te werken en wordt het de drijfveer voor de familieleden om verder te kunnen en willen met hun leven. Het zal de familie bij elkaar houden.

'*Bodemloos*' is een zwaar beladen thriller en bevat een ingewikkeld (com)plot. Wie is er nog te vertrouwen, op wie kan je rekenen? De grond zakt onder je voeten weg wanneer je ontdekt hoe het allemaal in elkaar zit. Het boek heeft een mooi opgebouwde structuur. Het is geschreven vanuit de gevoelens en gedachten van Tjeerd, Lizzie en Mies. Zij maken het verhaal. De anderen niet, alsof ze dat niet verdiend hebben.

Ik vond het verhaal emotioneel heel moeilijk te lezen. Het is voor mij niet te begrijpen hoe iemand zo gevoelloos kan zijn, zoveel kwaad kan uitrichten en er geen greintje spijt van heeft. Er is alleen maar eigen belang, en alles lijdt daar onder. Het boek leest snel en het raakte mij heel diep, maar het is moeilijk om mee te leven.

Uitgeverij	Karakter, 2012
Pagina's	367
ISBN	978 9045 201 887

Recensie door Ada Kerkhoven, september 2013